Dosarul nr. 4r-3922/24 /4-23124242-02-4r-13092024/

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)

Judecător: Violeta Chisilița

D E C I Z I E

în numele Legii

15 iunie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

în componența:

Președintele completului, judecătorul Ion Bulhac

Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de Zigo Ian împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 30 mai 2024, pronunțată în cauza contravențională pornită în privința cet. Zigo Ian, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 74[1] alin. (1) din Codul contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei

În procedura instanței de fond: 28.08.2023-30.05.2024;

În procedura instanței de recurs, 13.09.2024, după redistribuire din 16.10.2025-15.06.2026.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

1. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie numărul 02/1-08/71/23/44 din 21 august 2023, în adresa, CNPDCP la 28 ianuarie 2023 a parvenit plângerea colectivă din partea unor subiecţi de date, înregistrată cu nr. Col-78/23, prin care se reclamă pretinsul fapt de prelucrare ilegală a datelor cu caracter personal, efectuate prin intermediul camerelor de supraveghere video instalate de către cet. Zigo, pe adresa mun. Bălţi, str. Alexei Şciusev nr. 5. Astfel reieşind din materialele acumulate CNPDC a stabilit că cet. Ian Zigo monitorizează/înregistrează video spaţiul ce constituie proprietate comună în condominiu,

fără acordul vecinilor şi APC (asociaţiei de proprietari din condominiu).

2. În rezultatul examinării plîngerii, CNPDCP a constat prin Decizia nr.155 din 12 iulie 2023, că cet. Zigo Ian a prelucrat/prelucrează date cu caracter personal prin intermediul sistemului de supraveghere video în stare funcţională, contrar prevederilor art. 4 alin.(1) lit. a) şi c) şi art. 5 alin. (1) al Legii 133/2011.

3. Acţiunile lui Zigo Ian, au fost calificate de agentul constatator în baza art. 74 [1] alin.(1) din Codul Contravenţional.

4. În temeiul art. 423[4] alin.(3) din Codul Contravenţional, cauza a fost remisă de către agentul constatator spre examinare, instanţei de judecată.

5. *Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani) din 30 mai 2024*, a fost recunoscut vinovat Zigo Ian, de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 74[1] alin. (1) din Codul Contravenţional, aplicându-i-se o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 60 (şaizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 3 000 (trei mii) lei. În conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) Cod contravenţional, contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

6. La 12 iunie 2024, Zigo Ian a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 30 mai 2024, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii respective și înlăturarea răspunderii contravenționale în privința sa.

7. În motivarea recursului indică, că hotărârea a fost pronunțată în lipsa sa, fără ca acesta să poată participa efectiv la examinarea cauzei, deși ar fi depus cereri motivate de amânare a ședințelor. Totodată, afirmă că a aflat despre existența hotărârii abia la data de 06.06.2024, prin consultarea portalului instanțelor de judecată. În opinia sa, examinarea cauzei în lipsa sa a afectat dreptul la un proces echitabil și constituie un temei pentru rejudecarea cauzei.

8. Recurentul contestă însăși existența temeiurilor pentru tragerea sa la răspundere contravențională, susținând că faptele imputate nu întrunesc elementele contravenției prevăzute de art. 74[1] alin. (1) Cod contravențional și că nu există probe suficiente care să demonstreze vinovăția sa. Acesta invocă principiile prezumției de nevinovăție și ale necesității dovedirii vinovăției dincolo de orice dubiu, arătând că sarcina probei aparține autorității constatatoare și că toate dubiile trebuie interpretate în favoarea persoanei trase la răspundere.

9. Recurentul susține că procesul-verbal a fost întocmit în lipsa sa, fără explicarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de lege, inclusiv dreptul de a păstra tăcerea, de a nu se autoincrimina și de a beneficia de asistență juridică. În opinia sa, aceste omisiuni au determinat încălcarea dreptului la apărare și afectează legalitatea întregului proces contravențional.

10. De asemenea, se invocă faptul că agentul constatator nu ar fi asigurat exercitarea efectivă a dreptului la apărare și nu l-ar fi informat despre posibilitatea de a fi asistat de un avocat, contrar prevederilor Codului contravențional. Recurentul consideră că această încălcare procedurală este suficient de gravă pentru a justifica anularea hotărârii și rejudecarea cauzei.

11. Invocă recurentul și nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, or, documentul nu conține descrierea completă a circumstanțelor cauzei și nu indică în mod concret indiciile calificative ale contravenției imputate. Potrivit acestuia, neconsemnarea elementelor obligatorii prevăzute de art. 443 Cod contravențional atrage nulitatea procesului-verbal, iar odată cu anularea acestuia dispare și temeiul juridic al răspunderii contravenționale.

12. Totodată, recurentul contestă suficiența și admisibilitatea probelor administrate. Acesta afirmă că nu există probe pertinente și concludente care să demonstreze că ar fi prelucrat ilegal date cu caracter personal prin intermediul camerelor de supraveghere video instalate la domiciliul său. În apărare, arată că imaginile video au fost transmise organelor de poliție exclusiv pentru documentarea unor fapte antisociale produse în apropierea locuinței sale și că toate sesizările respective au fost confirmate de autoritățile competente.

13. Recurentul mai susține că materialele video și fotografice invocate în cauză nu demonstrează existența contravenției și că nu există probe care să ateste încălcarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal. În consecință, consideră că nu este întrunit elementul material al contravenției și că procesul contravențional trebuia încetat pentru lipsa faptului contravenției

Procedura de examinare,

14. Conform art. 471 din Codul contravențional, (1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces.

15. În conformitate cu prevederile art. 471 alin. (2) din Codul Contravențional, părțile la proces au fost notificate, despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri.

16. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, părțile au fost înștiințați despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe sau completări la cererea de recurs, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma

dispoziţiei generale din art. 471 alin. (1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților.

17. *Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în recurs, în baza probelor administrate şi cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia, că, recursul urmează a fi admis din alte motive, cu casarea parţială a hotărârii şi încetarea procesului contravenţional, în legătură cu intervenirea termenului de prescripţie a răspunderii contravenționale, din următoarele considerente.*

18. Conform prevederilor art. 473 alin. (1) pct. 2 lit. a) din Codul contravenţional, instanţa de recurs este în drept să admită recursul, casând parţial hotărârea atacată şi să adopte o hotărâre nouă privind încetarea procesului contravenţional în cazurile prevăzute de art. 441 din Codul contravenţional.

19. Conform art. 441 alin. (1) lit. b) din Codul contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 3 alin. (3), art.4 alin. (3) şi articolele 20-31.

20. În sensul art. 462 lit. a) şi b) din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: soluţia privind încetarea procesului contravenţional sau soluţia cu privire la vinovăţia persoanei de săvîrşirea contravenţiei imputate şi, după caz, la stabilirea sancţiunii contravenţionale, la aplicarea măsurii de siguranţă sau la înlăturarea executării sancţiunii.

21. În conformitate cu art. 425 alin.(1) şi (3) din Codul contravenţional, probele reprezintă elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod, care servesc la constatarea existenţei sau a inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Aprecierea probelor se face de către persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cu privire la acestea în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi în baza legii.

22. În conformitate cu art. 425 alin. (5) din Codul contravenţional, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

23. În altă ordine de idei, Colegiul penal reiterează, că în conformitate cu prevederile art.458 din Codul contravențional, la examinarea cauzei contravenţionale în fond, instanţa de judecată urma să soluţioneze următoarele chestiuni: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei, în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei, iar instanța de recurs urmează în acest context să verifice dacă instanța de fond a respectat aceste condiții ce duc la legalitatea și temeinicia hotărîrii emise.

24. În temeiul prevederilor art. 462 alin. (1) din Codul contravențional, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.

25. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul penal constată că, fapta reținută în sarcina contravenientului Zigo Ian şi vinovăţia acestuia în comiterea contravenției încriminate este confirmată integral prin următoarele mijloace şi procedee probatorii administrate în cauza contravenţională, şi anume: *procesul verbal cu privire la contravenţie nr.02/1-08/71/23/44 din 21.08.2023 (f.d.8), nota de propunere (f.d.9), citaţie (f.d.10), explicaţie (f.d.11-23), citaţie (f.d.24), scrisoare de expediere(f.d.25-30), decizie nr.155 din 12.07.2023 (f.d.31-36), demers din 13.06.2023 (f.d.37), scrisoare din 21.06.2023 (f.d.39, 41), răspuns din 26.06.2023(f.d.42-54), raport din 21.06.2023(f.d.55-56), proces verbal de examinare din 20.06.2023 (f.d.(57), rezoluţiune din 13.06.2023 (f.d.58), material parvenit de la IP Bălţi (f.d.60-76), raport din 19.05.2023(f.d.77- 78), demers din 12.05.2023(f.d.79), rezoluţiune din 03.05.2023(f.d.80), material parvenit de la IP Bălţi (f.d.82-107), proces verbal de examinare (f.d.109), răspuns din 31.03.2023 (f.d.110-122), demers din 21.03.2023(f.d.123), plan din 21.03.2023(f.d.125), notificare din 22.02.2023(f.d.126- 127), demers din 03.02.2023(f.d.129), plîngere din 28.01.2023(f.d.130-131).*

26. Conform art. 74[1] alin. (1) din Codul contravențional, nerespectarea condiţiilor de bază pentru prelucrarea, stocarea şi utilizarea datelor cu caracter personal, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(5).

27. Conform art. 13 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, (1) Orice subiect al datelor cu caracter personal are dreptul să obţină de la operator, la cerere, fără întîrziere şi în mod gratuit: a) confirmarea faptului că datele care îl privesc sînt sau nu sînt prelucrate de acesta, de asemenea informaţii referitoare la scopurile prelucrării, categoriile de date avute în vedere şi destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le sînt dezvăluite datele.

28. Potrivit materialelor cauzei se atestă, că la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a parvenit o plângere colectivă prin care mai multe persoane au reclamat faptul că Zigo Ian a instalat și exploatat camere video care monitorizau spații comune din condominiu, fără acordul vecinilor și al asociației de proprietari. În urma verificărilor efectuate și a examinării plângerii, CNPDCP a emis Decizia nr. 155 din 12.07.2023 prin care a constatat că Zigo Ian prelucrează date cu caracter personal prin intermediul unui sistem de supraveghere video funcțional, cu încălcarea prevederilor Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

29. Colegiul penal apreciază că în speță, instanța de fond întemeiat a apreciat că vinovăția contravenientului este demonstrată printr-un ansamblu consistent de probe administrate de agentul constatator, inclusiv procesul-verbal contravențional, decizia CNPDCP, plângerea colectivă a locatarilor, explicațiile persoanelor implicate, rapoartele și procesele-verbale de examinare, demersurile și răspunsurile autorităților competente. Judecătorul a considerat că

aceste probe sunt pertinente, concludente și suficiente pentru a confirma existența contravenției și implicarea lui Zigo Ian în săvârșirea acesteia.

30. Din cumulul probelor administrate și analizate în contextul circumstanțelor de fapt ale cauzei, Colegiul reține, că prelucrarea datelor cu caracter personal prin intermediul sistemului de supraveghere video s-a realizat fără consimțământul persoanelor vizate și fără respectarea principiilor legalității, proporționalității și necesității prevăzute de art. 4 și art. 5 din Legea nr. 133/2011. Instanța a reținut că monitorizarea spațiilor comune ale condominiului reprezintă o prelucrare de date cu caracter personal și că aceasta nu poate fi efectuată în lipsa temeiurilor legale și a acordului persoanelor afectate.

31. Astfel, în consecință, instanța de fond just a constatat că agentul constatator a calificat corect fapta în baza art. 74^1 alin. (1) Cod contravențional și că procesul-verbal nu poate fi pus la îndoială sub aspectul legalității și temeiniciei sale. Judecătorul a apreciat că nu există motive pentru a contesta concluziile CNPDCP și că probele administrate demonstrează în mod suficient încălcarea regulilor privind prelucrarea, stocarea și utilizarea datelor cu caracter personal.

32. Cu referire la argumentele formulate de recurent, Colegiul subliniază, că nu poate fi reținut argumentul referitor la pretinsa lipsă a probelor care să demonstreze vinovăția recurentului. Dimpotrivă, instanța de fond și-a întemeiat concluziile pe un ansamblu amplu de mijloace de probă, inclusiv plângerea colectivă a persoanelor vizate, Decizia nr. 155 din 12.07.2023 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, procese-verbale de examinare, explicații, demersuri, rapoarte și alte înscrisuri oficiale administrate în cauză. Aceste probe au fost apreciate în coroborare și au confirmat că recurentul monitoriza și înregistra prin intermediul sistemului de supraveghere video spații comune din condominiu, fără acordul persoanelor vizate și fără respectarea condițiilor prevăzute de legislația privind protecția datelor cu caracter personal.

33. Colegiul apreciază ca fiind nefondată și susținerea privind nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, or, instanța de fond a verificat în mod expres respectarea condițiilor prevăzute de art. 443 Cod contravențional și a concluzionat că eventualele omisiuni formale nu afectează fondul cauzei și nu împiedică identificarea faptei, a persoanei făptuitorului și a circumstanțelor relevante ale contravenției. De altfel, nulitatea procesului-verbal nu poate fi dedusă automat din existența unor pretinse imperfecțiuni de redactare, ci doar atunci când acestea produc o vătămare efectivă drepturilor persoanei și afectează posibilitatea exercitării apărării, aspect care nu a fost demonstrat de recurent.

34. La fel, argumentul potrivit căruia procesul-verbal a fost întocmit în lipsa contravenientului nu poate conduce la anularea acestuia, deoarece legiuitorul a reglementat expres întocmirea procesului-verbal atât în prezența, cât și în absența făptuitorului, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege. Prin urmare, simplul fapt al întocmirii actului în lipsa persoanei nu constituie o încălcare procedurală care să atragă nulitatea procesului-verbal.

35. Nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a dreptului la apărare, astfel, argumentul recurentului privitor la faptul că nu i s-a asigurat asistența unui avocat, fără a indica în ce mod concret această împrejurare i-a afectat posibilitatea de a-și exercita drepturile procesuale și fără a demonstra existența unei solicitări de acordare a asistenței juridice care să fi fost refuzată de autorități. Or, încălcarea dreptului la apărare nu poate fi prezumată, ci trebuie demonstrată prin indicarea unei vătămări procesuale reale și efective.

36. Nefondat este și argumentul potrivit căruia camerele video au fost utilizate exclusiv pentru documentarea unor fapte antisociale și pentru sesizarea organelor de poliție. Obiectul cauzei nu îl constituie scopul subiectiv urmărit de recurent, ci respectarea condițiilor legale privind prelucrarea datelor cu caracter personal. Or, instanța a reținut că supravegherea video viza spații comune din condominiu și că prelucrarea datelor se realiza fără consimțământul persoanelor vizate și fără existența unui temei legal care să justifice o asemenea ingerință în dreptul la viață privată. Prin urmare, chiar dacă imaginile au fost ulterior utilizate pentru sesizarea unor autorități, această împrejurare nu înlătură obligația respectării legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

37. Totodată, Colegiul penal conchide asupra faptului că cererea de recurs urmează a fi admisă din alte motive, inclusiv din oficiu, cu casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei, și pronunțarea în această parte o unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

38. În această ordine de idei, Colegiul penal relevă că, articolul 441 alin.(1) lit. b) Cod contravențional prevede că, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (3) și articolele 20-31.

47. Colegiul penal constată că în acest caz sunt aplicabile prevederile art. 30 din Codul contravențional, în vigoare la momentul comiterii contravenției și al întocmirii procesului-verbal de contravenție, care menționează că (1) Prescripţia înlătură răspunderea contravenţională. (2) Termenul general de prescripţie a răspunderii contravenţionale este de un an. (…). (5) Termenul de prescripţie curge de la data săvîrşirii contravenţiei şi pînă la data rămînerii definitive a hotărîrii cu privire la cauza contravenţională.

48. Potrivit art. 3 alin. (6) din Codul contravențional, (6) Timpul săvîrşirii contravenţiei este considerat timpul săvîrşirii acţiunii ilicite, iar în cazul inacţiunii, timpul în care trebuia să se desfăşoare acţiunea pe care contravenientul a omis să o efectueze, independent de timpul survenirii urmărilor.

49. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 02/1-08/71/23/44 din 21 august 2023, în adresa, CNPDCP la 28 ianuarie 2023, timpul săvârșirii contravenției a fost identificat ca fiind din 31 martie 2023 – prezent (momentul întocmirii procesului contravențional), astfel, se constată că a expirat termenul de prescripție de 1 an de atragere la răspundere contravențională, dat fiind faptul că procesul verbal cu privire la contravenție a

fost întocmit pentru fapta comisă la data de 31 martie 2023 – 21 august 2023. Prin urmare, termenul de prescripție a răspunderii contravenționale, stabilit expres de legiuitor, a expirat.

50. În aceste circumstanțe, Colegiul penal va admite din alte motive recursul declarat de Zigo Ian, casând parțial hotărârea primei instanțe în partea aplicării sancțiunii contravenționale și va înceta procesul contravențional din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

51. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. b), 474 din Codul Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Admite din alte motive, recursul declarat de Zigo Ian.

Casează parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 30 mai 2024, rejudecă cauza și pronunță o hotărâre nouă prin care:

Procesul contravențional în privința lui Zigo Ian, recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 74^1 Cod contravențional, se încetează în legătură cu intervenirea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

În rest, hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 30 mai 2024, se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc